

SZÁSZI ZOLTÁN

Autóval, a tájhaza zárványaiban

(Parafrázis Tőzsér Árpád Gyalog Péterfala határában című, 1956 októberében az Új Szó című napilapban megjelent versére, az ihlető költő 80. születése napjára)

Reggel

ezzel kezdi Tőzsér is én autózaj padlófék sikolyra ébredek
révedek karórámra ez már a hetedik ilyen hajnal
izzadt csapzott fejjel zuhanyozni kell
ma találkozóm van a múltással bajjal

Útközben

ez is tőle van de az hogy ne fájna mindenem
ráznak ezek buckás elhagyó utak ez az enyém
ezek mindenben innen sehonnan túl semmibe vezetnek
minden változatlan túl nyugodt visznek ki
a világomból amit itt hagytam el ami itt hagyott
egy egészet és egy felet belőlem de én látom a
borztetem véresen az útpadkán hogy hever
ő az erdőangyal mi futásban lassú volt elbukott

Patakparton

nem is patak csak kanális minden szeméttel telve el
nem is a pipitér se a gólyahír de pillepalack
hirdeti ember a koszban te benne maradsz
halott állatok mosolyát viszem magammal
a faggyal ha egyszer majd birkózni fogok
kilapított békák száraz bőre meg fuldokló halak
lesznek jeleim mint kicsiknek napocska
vagy labda az óvodai szekrényeken

Dombon ülve

na innen legalább szétlátok messze el oda is Árpád
látom a búzát izzik a rét ez a szélcsapda itt bent
csonkolt tüdőm szárnya riadtan remeg
dombok vagy halomsírok ezek sárga nyirok márgás talaj
itt Péterfala felett kérdezném de elmondta ezt már Tőzsér 56-ban
sáros sírok síros sár
zsíros száj mi földbe harap
finom

Vadalmafa

alaposan kifogott rajta az erős herbicid nézd csak poéta
őszi árpa vetése fölé hajló ága kókad erősen hervad
az erdő felé nézőn meg almák ringanak
zöldek szinte bogyók csak nagyobbra nincs is kedvük nőni
két ága óriás csúzli karjai
mint ami a falura köpi
az erdőirtványozás égető emlékeit
most éppen közte a Nap csak egy csík traktorbelső gumit
kéne bicskával kimetszeni s lőni

1. emlék

hetedikes voltam és egy ősz hajú mogorva férfi
az osztályba lépve azt mondta magáról
költő vagyok Tőzsér Árpádnak hívnak
és én azt kérdeztem tőle az mit csinál
ő annyit mondott ha akarom ujjam egyetlen mozdulatával
egy valós csillagot ajándékozok halott apámnak
ez tetszik mondtam neki én
de hogy lehet az emberből költő
és ezt már nem mertem akkor megkérdezni tőle

2. emlék

nagy dolog akkor alig tizennégy évesen a szerelem
én akkor hetedikesen szerettem bele Icába
ha jól emlékszem ez az 1977-es év ami politikás ami

olyan fura hiszen augusztus 15-én bemért minket az úr WOW jele
ám hogy a vers is elkapott volna
erre most már nem emlékszem
bár a lányra se jobban talán
csak arra a feszülésre ami miatt aztán
a szavak lettek a szeretőim ágyasom a rím

most hogy rég felnőttem
velük gyászolom mindenki más halottját mint az enyémet

hogy akkor 1977-ben megcsókolt volna az Ica faliújság készítéskor
mikor én nem József Attilát gombostűztem fel éppen poliészter habra
hanem a Nagy Októberi Forradalom 60. évére LenintMarxotEngelst
nem emlékszem
csak arra hogy sok réteg pulóverét felhúzta
kezembe apró melle táncolt és én elfelejtettem a szavakat kicsit
rég dobozban turkáltam teli fotókkal
rég iskolám s nem tudom a régi fényképeken melyik lány az Ica
ez a tragédia és azt se tudom megcsókolt-e valaha
s néha azt se tudom melyik alak vagyok én

Csordakút

ez is csak Tőzsér kedvéért van
mert ahogy utazom a már megírt táj hazájában
sok minden eszembe jut
például az is feltűnik hogy milyen hosszú az út Batyi és Péterfala közt
úgy nem látok se csordát se nyáját se gulyát
de egyet sem egyetlen egyet sem
pedig jó negyven perce autózom már
de még embert se láttam sehol
csak a távolban egy port felferő traktort ami bálázott
meg az út mellett egy rozoga gémeskutat
annak korhadó ágasán billegett a száraz szél
kifut az út és alólam is végleg
ez a tájhaza vallomásszerű

